

UITGEZWORVEN

‘Ik word hier niet rijk van, wel rijk aan ervaringen’

Hij is net terug in het Canadese stadje Port Moody. Elf weken begeleidde hij cruise-schippassagiers op en bij Antarctica. Het enige wat Bob van Beers uit Boxtel mist, is het meebleren met Hazes-hits.

Mari van Rossem
Boxtel/Vancouver

Ja, zo linkt Bob van Beers zichzelf aan zijn afkomst, hij moest maar weer 'ns boerenkool maken voordat-ie als Boxtelse Canadees weer naar Antarctica afreist. Boerenkool dus, vooral óók voor zijn Filipijnse lief Joy (45). Die is na een eerste culinaire kennismaking verzot geraakt op de oer-Nederlandse stamppot met uitgebakken spekjes en, als kers op de *petozzie*-taart, zo'n onvermijdelijke Unoxrookworst. „Ze wil van alles uitproberen. Veel producten van thuis zijn hier te verkrijgen in een Nederlands winkeltje. Tot frikandellen aan toe”, zegt Bob lachend. Zijn wieg stond in Boxtel, maar al jarenlang woont hij in de regio Vancouver.

Hij is net terug in zijn tweede thuisland. Elf weken aaneen begeleidde hij een expeditiecruijs op Antarctica. „In die rol was ik verantwoordelijk voor het kajakken, suppen, *snow-shoeing*, wandelen en kamperen. In zo'n expeditieteam werken milieuwetenschappers, biologen, geologen en historici, en de reizigers aan boord komen over het algemeen voor de combinatie van avontuurlijk reizen en educatie.”

Dat hij dit keer elf weken onafgebroken werkte, was uitzonderlijk, vertelt Bob. „Aan boord kwamen we een collega tekort. Normaal gezien zit je acht weken op het schip, maak je wekelijks bijna negentig werkuren en heb je daarna acht weken vrijaf. Gelukkig was Joy tien dagen mee op de cruise. Dat was voor een Filipijnse inderdaad een koude bedoening.”

Toerisme-opleiding

Bob van Beers, da's zo ongeveer synoniem voor 'reis- en ondernemingslust'. Hij stapte na het atheneum op het Boxtelse Jacob-Roelandslyceum over naar het Bredase NHTV. „Die toerisme-opleiding leek me dé manier om eropuit te kunnen. Maar eerlijk gezegd: ik maakte de vier jaar niet vol, ben dus niet afgestudeerd omdat ik tijdens mijn studie al parttime werkte bij D-Reizen. En zo kwam ik in Canada terecht.”

„Tijdens een Amsterdamse dagcur-sus voor dit reisbureau – over Canada

▲ Bob van Beers en zijn vriendin. PRIVÉFOTO

dus – ontmoette ik puur toevallig de vicepresident van een groot camper-verhuurbedrijf. Ik kreeg zijn visitekaartje met het verzoek om binnenkort maar 'ns te schrijven.” Toen Bob in Boxtel uit de trein stapte, realiseerde hij zich: ik moet nú solliciteren.

Camperverhuurbedrijf

„Het land kende ik al, want de broer en zus van mijn vader zijn erheen geëmigreerd en zelfs mijn oma vertrok naar Canada om er permanent te gaan wonen. In '99 ben ik er met ons eigen gezin – mijn vader Frans, moeder Hetty en jongere zus Laura – op familiebezoek geweest. Zes jaar later trok ik met een vriend 2500 kilometer lang door westelijk Canada: liftend en per bus.”

In 2009 begon zijn reis- en verblijf-avontuur in het land van de *maple leaf* met een seizoenbaan voor vier maanden bij het Vancouver-filiaal van camperverhuurbedrijf Fraserway. „Mijn werk bestond eruit dat ik klanten allerlei technische zaken over hun gehuurde camper moest uitleggen. Het beviel van twee kanten zó goed dat de baas mijn contract verlengde.”

Omdat in februari 2010 de Winter-spelen in Vancouver plaatsvonden, is Bob gebleven en kon hij bij een lokale reisorganisatie aan de slag. „Die

regelde reizen en evenementen voor de Spelen. Soms waren er tickets over en kon ik gratis naar onder meer het ijshockey en schaatswedstrijden.”

De jaren daarna schiet Bob van de ene naar de andere reis-job. Hij ziet Canada van west naar oost, krijgt hulp van de hoogste baas bij het verkrijgen van zijn permanente verblijfsvergunning in 2014, werkt als Nederlandse gids voor Kras en TUI, is projectmanager voor Alaska-expedities en hij begeleidt zelfs 21-daagse reizen in China.

„Ik heb geluk met wie ik tegenkom”, realiseert hij zich. „Zo ben ik ook in november 2021 in de cruise-wereld van Hurtigruten beland. Met bootreizen langs de Noorse kust. En natuurlijk Antarctica. Begin maart vlieg ik daarom weer naar het zuidelijkste puntje van Argentinië om vervolgens twee dagen op zee te zitten. Weet je, superrijk word ik niet van dit ongeregelde werk, maar wel rijk aan ervaringen en ontmoetingen. Ons tweekamerappartementje is daarbij de uitvalsbasis. Want Canada, ja, dat voelt als thuis. Ook al mis ik het ouderwets meebleren met Hazes-hits in de kroeg.”

De broer en zus van mijn vader zijn erheen geëmigreerd en zelfs mijn oma vertrok naar Canada

– Bob van Beers

Bent u ook uitgezworven? Laat het ons weten

Ze lieten het bekende achter voor een leven over de landsgrenzen. Uitgezworven Brabanders vertellen over hun leven. Wilt u iemand opgeven voor deze rubriek, stuur dan een mail naar uitgezworven@bd.nl.